

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția generală de
soluționare a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

Decizia nr. 366/2011

privind soluționarea contestației
depusa de S.C. .X. S.R.L.,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția
Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 906113/2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin adresa nr..X./25.01.2011 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. X/26.01.2011 asupra contestației depuse de SC .X. SRL, CUI .X. cu domiciliul procesual ales la Cabinet de avocat “.X. .X.” cu sediul în .X., X nr.X, etaj X, birou X, sector X.

Societatea contestă suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă accize și suma de .X. lei reprezintă accesorii aferente, stabilită prin Decizia de impunere nr. .X./14.12.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./13.12.2010, încheiate de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

În raport de data comunicării sub semnatura a Deciziei de impunere, respectiv 15.12.2010, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin 1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind depusă la poșta în data de 14.01.2011, conform stampilei oficiului poștal aplicată pe plicul de expediție a contestației, aflat în original la dosarul cauzei.

Constatănd că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art.207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare

Fiscala prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este legal investita sa solucioneze contestatia formulata de S.C. .X. SRL.

I. Prin contestatia formulata societatea arata ca marfurile nu au parasit regimul suspensiv, conform documentului administrativ de insotire semnat de organele vamale, acestea ajungand in fapt in antrepozitul fiscal apartinand .X., iar modalitatea in care departamentul contabilitate a emis documentele fiscale, prin raportare la situatia de fapt a produselor aflate in regim suspensiv, nu are incidenta asupra spetei de fata.

Societatea arata ca produsul FAME, livrat in regim suspensiv in antrepozitul fiscal al .X., a fost utilizat de catre aceasta societate, fiind scos din regim suspensiv prin folosirea acestuia la obtinerea unui produs finit accizabil si taxat in consecinta, pretul la pompa continand acciza aferenta, drept pentru care considera ca este absurd sa plateasca inca o data pretul accizei.

Societatea solicita admiterea contestatiei si anularea deciziei pentru regularizarea situatiei nr. .X./14.12.2010.

Prin adresa inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor sub nr. X/30.08.2011 societatea dezvolta argumentele invederate in contestatie concluzionand ca acciza se suspenda nu pentru deplasarea care are loc intre doua companii ci intre doua locatii autorizate ca si antrepozite fiscale.

Referitor la SC .X. SRL contestatoarea invedereaza ca in calitatea acesteia de cumparator-revanzator al biodieselului nu intervine in deplasarea fizica a produselor accizabile, iar legislatia in vigoare la momentul tranzactiilor nu ii impunea nicio obligatie de autorizare, de notificare sau de declarare.

Contestatoarea invedereaza ca pentru deplasarea produselor accizabile a emis documente administrative de insotire confirmate la receptie de catre antrepozitarul autorizat primitor, iar exemplarul nr. 3 al respectivelor documente administrative de insotire a fost returnat, vizat de autoritatea vamala.

De asemenea societatea arata ca ii sunt aplicabile prevederile art. 200 alin 1 lit. I din din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in sensul ca livrarea produsului biodiesel este scutita de la plata accizelor intrucat acesta este obtinut din produse cuprinse in codurile NC de la 1507 la 1518.

II. Prin Decizia de impunere nr..X./14.12.2010 emisă în baza Raportului de inspectie fiscala nr. .X./13.12.2010, reprezentantii Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. au constatat urmatoarele:

In perioada iunie 2007 – decembrie 2008, societatea contestatoare, antrepozit fiscal de productie a vandut la preturi fara accize

produsul accizabil Fame (biodiesel) catre societatea comerciala S.C. .X. S.R.L. care nu detine autorizatie de antrepozit fiscal sau autorizatie de operator inregistrat sau neinregistrat si care de asemenea nu detine spatii proprii de depozitare unde poate avea loc livrarea si receptia marfii achizitionate.

Organele vamale arata ca avand in vedere prevederile art. 166 alin 1 lit a, art.186, art.187 si art.192 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare, precum si faptul ca la data livrarilor mentionate societatea comerciala cumparatoare, SC .X. SRL, nu detinea calitatea de antrepozitar fiscal, operator inregistrat sau operator neinregistrat, societatea contestatoare a beneficiat in mod eronat de regimul de suspendare a accizei aferenta acestor livrari, drept pentru care a stabilit in sarcina societatii accize si accesorii aferente.

De asemenea organele vamale au constatat ca in perioada verificata, societatea contestatoare a livrat la preturi fara accize produsul accizabil Fame (biodiesel), catre DS .X. SA si SC .X. SA, antrepozite fiscale de productie, deplasarea produsului catre cele doua antrepozite fiscale efectuandu-se fara utilizarea documentului administrativ de insotire.

Organele vamale in conformitate cu prevederile art.187 si art.189 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare, au calculat in sarcina societatii accize in suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta accize si suma de .X. lei reprezinta accesorii aferente.

III. Având in vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta accize si suma de .X. lei reprezinta majorari de intarziere aferente, **cauza supusa solutionarii este daca deplasarea produselor accizabile de la un antrepozit fiscal catre alt antrepozit fiscal se considera eliberare pentru consum, in conditiile transferarii dreptului de proprietate asupra respectivelor produse accizabile.**

In fapt, in perioada iunie 2007 –decembrie 2008, societatea contestatoare, antrepozit fiscal de productie a vandut la preturi fara accize, produsul accizabil Fame (biodiesel), catre S.C. .X. S.R.L.

S.C. .X. S.R.L. nu detine autorizatie de antrepozit fiscal sau autorizatie de operator inregistrat sau neinregistrat si de asemenea nu dispune de spatii proprii de depozitare unde poate avea loc livrarea si receptia marfii achizitionate.

Conform adresei Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. nr. X/25.01.2011, SC .X. SRL a revandut produsele accizabile catre SC .X. SA, antrepozit fiscal, marfa fiind deplasata intre antrepozitul fiscal apartinand SC .X. SRL si antrepozitul fiscal apartinand SC .X. SA insotita de document administrativ de insotire.

Organele vamale arata ca prin vanzarea produsului accizabil, la preturi fara accize, catre SC .X. SRL, care nu detinea calitatea de antrepozitar fiscal, operator inregistrat sau operator neinregistrat au fost incalcate prevederile art. 166 alin 1 lit a, art. 186, art. 187 si art. 192 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, drept pentru care au stabilit in sarcina societatii accize si accesorii aferente.

In drept, art. 165 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data derularii operatiunilor, prevede:

“Art.165

Acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum sau când se constată pierderi sau lipsuri de produse accizabile.”

Art. 166 din acelasi act normativ stipuleaza:

“Eliberarea pentru consum

(1) În înțelesul prezentului titlu, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) orice ieșire, inclusiv ocazională, a produselor accizabile din regimul suspensiv;

b) orice producție, inclusiv ocazională, de produse accizabile în afara regimului suspensiv;

c) orice import, inclusiv ocazional, de produse accizabile - cu excepția energiei electrice, gazului natural, cărbunelui și cocsului -, dacă produsele accizabile nu sunt plasate în regim suspensiv;

d) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă;

e) orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare, în conformitate cu prezentul titlu;

f) recepția, de către un operator înregistrat sau neînregistrat, de produse accizabile, deplasate de la un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene.

[...]

(3) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozit fiscal, în condițiile prevăzute la secțiunea a 5-a din prezentul capitol și conform prevederilor din norme, către:

- a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;
- b) un operator înregistrat în alt stat membru;
- c) un operator neînregistrat în alt stat membru;
- d) o țară din afara teritoriului comunitar.”

Potrivit art.165 și art.166 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, pentru produsele supuse accizelor armonizate, acciza devine exigibilă în momentul eliberării în consum, respectiv la momentul ieșirii produselor din regimul suspensiv.

Potrivit alin.(3) al art.166 din actul normativ mai sus invocat, mișcarea produselor accizabile din antrepozit fiscal, în condițiile prevăzute la secțiunea a 5-a, nu se considera eliberare în consum.

La secțiunea a 5-a “Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv” a Capitoului 1 –Accize armonizate de la Titlul VII din Codul fiscal, art. 186 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, prevede:

“Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

(1) Antrepozitarii autorizați de către autoritățile fiscale competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât și pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

a) deplasarea are loc între:

1. două antrepozite fiscale;

2. un antrepozit fiscal și un operator înregistrat;

3. un antrepozit fiscal și un operator neînregistrat;

b) produsul este însoțit de minimum 3 exemplare ale unui document administrativ de însoțire, care satisface cerințele prevăzute în norme;

c) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea produsului aflat în interior;

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

e) autoritatea fiscală competentă a primit garanția pentru plata accizelor aferente produsului.”

“ART. 187

(1) *Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când este însoțită de documentul administrativ de însoțire. Modelul documentului administrativ de însoțire va fi prevăzut în norme.*

(2) *În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, acest document se întocmește în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:*

a) *primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;*

b) *exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe parcursul mișcării până la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat. La sosirea produselor la locul de destinație, acestea trebuie să fie completate de către primitor și să fie certificate de către autoritatea fiscală competentă în raza căreia își desfășoară activitatea primitorul, cu excepțiile prevăzute în norme. După certificare, exemplarul 2 al documentului administrativ de însoțire se păstrează de către acesta, exemplarul 3 se transmite expeditorului, iar exemplarul 4 se transmite și rămâne la autoritatea fiscală competentă a primitorului;*

c) *exemplarul 5 se transmite de către expeditor, la momentul expedierii produselor, autorității fiscale competente în raza căreia acesta își desfășoară activitatea.*

(3) *Antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat are obligația de a transmite antrepozitolui fiscal expeditor exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire, în conformitate cu legislația statului membru al expeditorului.”*

In speta de fata, produsul accizabil a facut obiectul a doua vanzari succesive, respectiv SC .X. SRL, antrepozit fiscal a vandut produsul accizabil catre SC .X. SRL, operator economic revanzator, care la randul sau l-a vandut catre SC .X. SA, antrepozit fiscal, **produsul accizabil facand obiectul unei singure deplasari**, respectiv de la SC .X. SRL la SC .X. SA, insotit, asa cum afirma contestatoarea, de document administrativ de insotire.

Astfel, in situatia in care produsul accizabil este deplasat intre doua antrepozite fiscale din Romania, in conditiile prevazute la art. 186-189 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, acciza se suspenda si nu se considera eliberare in consum a produsului accizabil, indiferent de proprietarul produselor

respective si numarul tranzactiilor succesive al caror obiect l-a reprezentat produsul accizabil.

In speta trebuie facuta distinctia intre notiunea de comercializare (vanzare) si deplasarea (miscarea) produsului accizabil, in conditiile in care operatorul economic revanzator nu intervine in deplasarea fizica a produsului accizabil, documentul administrativ de insotire incheiat intre cele doua antrepozite fiscale, fiind, conform pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare *“un instrument de verificare a originii, a livrării, a transportului și a admitterii produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de la un antrepozit fiscal către un alt antrepozit fiscal sau către un operator înregistrat ori un operator neînregistrat”*.

In acelasi sens sunt si punctele de vedere exprimate de Directia Legislatie in Domeniul Accizelor, astfel:

Prin adresa nr. .X./15.07.2008, emisa intr-o speta similara, s-au precizat urmatoarele:

“In conformitate cu prevederile de la art.165 din Codul fiscal, acciza devine exigibila la momentul eliberarii pentru consum (de regula la iesirea din regimul suspensiv, sau cand se constata pierderi sau lipsuri de produse accizabile aflate in regim suspensiv).

De asemenea precizam ca in cazul deplasarii unui produs accizabil intre două antrepozite fiscale, intr-un antrepozit fiscal și un operator înregistrat sau un operator neînregistrat [...], acciza se suspenda daca sunt indeplinite conditiile prevazute la art. 186-191 din Codul fiscal si cele de la pct. 13-15 din normele metodologice emise in aplicarea articolelor mentionate mai sus, indiferent de proprietarul produselor respective.

Precizam ca in toate cazurile mentionate mai sus, documentul administrativ de insotire se intocmeste de catre antrepozitul fiscal expeditor. [...]

3. Referitor la operatorul economic cumparator revanzator al [...], care nu intervine in deplasarea fizica a produselor accizabile, acest operator nu are obligatii de notificare si/sau declarative in legatura cu cele doua tranzactii, din punct de vedere al accizelor.

4. [...], precizam ca prevederile mentionate mai sus sunt valabile si in situatia in care lantul tranzactiilor succesive corespunzatoare unui singur transport de bunuri ar cuprinde si alti intermediari, intrucat pana la destinatia produselor accizabile, raspunderea din punct de vedere al accizelor revine antrepozitului fiscal expeditor.”

Prin adresa nr. .X./04.08.2011, s-au precizat urmatoarele:

[...]

“Totodata, la lit.a) de la alin.(3) al art.166 din Codul fiscal, se prevede ca nu se considera eliberare pentru consum miscarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal catre un alt antrepozit fiscal din Romania sau in alt stat membru.

[...]

De asemenea, precizam ca la aplicarea prevederilor art. 166 alin 3 lit a trebuie sa se respecte conditiile prevazute la sectiunea a 5-a “Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv” a Capitoului 1 –Accize armonizate de la Titlul VII din Codul fiscal si a prevederilor pct. 13-15 din Normele metodologice, conform carora “pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă dacă [...] deplasarea are loc între două antrepozite fiscale, produsul este însoțit de minimum 3 exemplare ale unui document administrativ de însoțire, ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea produsului aflat în interior, containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător si autoritatea fiscală competentă a primit garanția pentru plata accizelor aferente produsului.

Facem precizarea ca, atata in Directiva 92/12/CE privind regimul general al produselor supuse accizelor si privind detinerea, circulatia si monitorizarea acestor produse, precum si in Codul fiscal, in vigoare la acel moment, prevederile care reglementeaza deplasarea si primirea produselor accizabile in regim suspensiv nu fac nicio trimitere referitoare la dreptul de proprietate asupra acestora.

Avand in vedere cele de mai sus, consideram ca SC [...] nu datoreaza plata accizelor aferente benzinei si motorinei comercializate catre SC [...] si livrate direct unui alt antrepozitar autorizat, in conditiile in care deplasarea s-a efectuat cu respectarea prevederilor sectiunii a 5-a- “Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv” a Capitoului 1 –Accize armonizate de la Titlul VII din Codul fiscal.”

Mai mult, ca urmare a solicitarii societatii contestatoare cu privire la speta de fata, Comisia Europeana - Directia Generala Impozitare si Uniune Vamala, prin adresa nr. TAXUD/C2/LJ/tg .X./13.07.2011 a precizat urmatoarele:

“ 1) Dreptul de proprietate asupra bunurilor accizabile nu are nicio influenta asupra drepturilor si obligatiilor privind producerea, detinerea si circulatia marfurilor accizabile in regim de suspendare a taxelor , in conformitate cu prevederile Directivei Consiliului 92/12/CEE care era in vigoare la data circulatiilor in cauza. Prin urmare, situatia asa cum este ea prezentata la intrebarea dumneavoastra 1) nu reprezinta o eliberare in consum.

2). *In conformitate cu aceeași abordare aplicată la pct 1), în cazul situației descrise la întrebarea 2), bunurile accizabile pot circula în regim de suspendare a taxelor.”*

Prin actul de control contestat organele vamale au constatat că societatea, antrepozit fiscal de producție, a vândut la preturi fără accize produsul accizabil Fame (biodiesel), către S.C. .X. S.R.L. care nu deține autorizație de antrepozit fiscal sau autorizație de operator înregistrat sau neînregistrat, fără a face constatări cu privire la mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, respectiv faptul că SC .X. SRL a revândut produsul accizabil către SC .X. SA, antrepozit fiscal producție, iar produsul accizabil ar fi fost deplasat în regim suspensiv, între două antrepozite fiscale.

Din actele aflate la dosar și din instrumentarea spetei de către organele vamale nu rezultă dacă produsul accizabil a fost livrat către un alt antrepozit fiscal din România însoțit de document administrativ de însoțire, așa cum afirmă societatea și în caz afirmativ, dacă deplasarea produselor accizabile s-a făcut cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 186-189 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 13-15 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată.

Având în vedere cele reținute, în cauză se va face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”

coroborat cu prevederile pct.11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

“11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente. ”

motiv pentru care urmează să se desființeze Decizia de impunere nr. .X./14.12.2010 emisă în baza Raportului de inspectie fiscala nr. .X./13.12.2010 întocmit de Direcția Regionala pentru accize și operațiuni vamale .X., pentru suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta accize si suma de .X. lei reprezinta accesorii aferente, cu consecința reverificării operațiunilor in sensul dispozitiilor normative mai sus invocate.

La reverificare organele vamale vor analiza si argumentul societatii ca ii sunt aplicabile prevederile art. 200 alin 1 lit. I din din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in sensul ca livrarea produsului biodiesel este scutita de la plata accizelor intrucat acesta este obtinut din produse cuprinse in codurile N de 1507 la 1518.

2.Referitor la suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta accize si suma de .X. lei reprezinta accesorii aferente, ***cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accize ca urmare a nerespectarii prevederilor legale referitoare la deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv.***

In fapt, in perioada iunie 2007 –decembrie 2008, societatea contestatoare, antrepozit fiscal, a livrat la preturi fara accize, in regim suspensiv de la plata accizei, produsul accizabil Fame (biodiesel), catre DS .X. S.A. si S.C. .X. S.A., antrepozite fiscale, deplasarea produsului catre cele doua antrepozite fiscale efectuandu-se fara utilizarea documentului administrativ de insotire.

Organele vamale in conformitate cu prevederile art.187 si art. 189 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, au calculate in sarcina societatii accize si majorari de intarziere aferente.

Prin contestatia formulata, societatea nu aduce argumente care sa combata constatarile organelor de control si nu anexeaza documente din care sa rezulte ca au fost respectate prevederile legale cu privire la deplasarea produselor accizabile in regim suspensiv.

In drept, art. 187 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare:

“1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când este însoțită de documentul administrativ de însoțire. Modelul documentului administrativ de însoțire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, acest document se întocmește în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe parcursul mișcării până la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat. La sosirea produselor la locul de destinație, acestea trebuie să fie completate de către primitor și să fie certificate de către autoritatea fiscală competentă în raza căreia își desfășoară activitatea primitorul, cu excepțiile prevăzute în norme. După certificare, exemplarul 2 al documentului administrativ de însoțire se păstrează de către acesta, exemplarul 3 se transmite expeditorului, iar exemplarul 4 se transmite și rămâne la autoritatea fiscală competentă a primitorului;

c) exemplarul 5 se transmite de către expeditor, la momentul expedierii produselor, autorității fiscale competente în raza căreia acesta își desfășoară activitatea.

(3) Antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat are obligația de a transmite antrepozitolui fiscal expeditor exemplarul 3 al documentului administrativ de însoțire, în conformitate cu legislația statului membru al expeditorului.”

Potrivit prevederilor legale de la secțiunea a 5-a “Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv” din Codul fiscal, pe durata deplasării unui produs accizabil între două antrepozite fiscale din România, acciza se suspenda, iar una din condițiile esențiale pentru aplicarea regimului suspensiv o reprezintă întocmirea documentului administrativ de însoțire, care potrivit pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare este “un instrument de verificare a originii, a livrării, a transportului și a admiterii produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de la un antrepozit fiscal către un alt antrepozit fiscal sau către un operator înregistrat ori un operator neînregistrat.”

Având în vedere că din actele aflate la dosar nu rezulta că deplasarea produsului accizabil între antrepozitul fiscal aparținând SC .X. SRL și antrepozitele fiscale aparținând DS .X. SA și SC .X. SA a fost însoțită de documente administrative de însoțire, iar societatea nu aduce argumente care să combată constatările organelor vamale, în speță sunt aplicabile prevederile art. 189 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“ Art.189 Regimul accizelor pe durata deplasării

(1) *În cazul oricărei abateri de la cerințele prevăzute la art. 186 - 188, acciza se datorează de către persoana care a expediat produsul accizabil.”*

Avand in vedere cele retinute, in mod legal organele vamale au stabilit in sarcina societatii contestatoare, in calitate de persoana care a expediat produsul accizabil, fara respectarea prevederilor legale in materie, accize.

In consecinta, se va respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia societatii pentru suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta accize si suma de .X. lei reprezinta accesorii aferente.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul prezentei decizii și în baza prevederilor legale invocate, precum și temeiul art.216 alin. (1) și alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit.a) și pct.11.6 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

1.Desființarea partiala a Deciziei de impunere nr..X./14.12.2010 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr..X./13.12.2010 intocmite de Direcția Regionala pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., pentru suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta accize si suma de .X. lei reprezinta accesorii aferente, urmând ca organele vamale să procedeze la reanalizarea cauzei în conformitate cu dispozițiile normative incidente în materie si cu cele precizate in prezenta decizie.

2.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de S.C. .X. S.R.L., pentru suma totala de suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta accize si suma de .X. lei reprezinta accesorii aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel .X., in termen de 6 luni de la data comunicarii.

DIRECTOR GENERAL

X